

Σάββατο 22 Φεβρουαρίου. Σαββάτω πρὸ τῆς Ἀποκρεω – Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων, ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν· **καὶ μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν λειψάνων τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου.**

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακὸν καὶ τὴν συνήθη στιχολογία τοῦ ιη' καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου, ἦτοι τὰ· *Πρὸς Κύριον...εἰς τὸ· Κύριε ἐκέκραξα... ἰστώμεν στίχους ς' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ μαρτυρικὰ γ' τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος· Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε...Ἡ ἐν σταδίῳ ὑμῶν ὁμολογία Ἁγιοι...ᾠ τῆς καλῆς ὑμῶν...(ἄτινα εὐρίσκονται εἰς τὰ στιχηρὰ τοῦ ἐσπερινοῦ τοῦ α' ἤχου τοῦ Σαββάτου, ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), καὶ τῶν κεκοιμημένων προσόμοια γ'· Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν...Ὁ τῷ οἰκείῳ αἵματι Σωτήρ...Τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Χριστέ...(ἄτινα εὐρίσκονται εἰς τὸν ἐσπερινὸν τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Ἀποκρεω). Δόξα...τὸ ἰδιόμελον· Θρήνῳ καὶ ὀδύρομαι...Καὶ νῦν...τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Τὴν Παγκόσμιον δόξαν...Εἴσοδος, τὸ· Φῶς ἰλαρόν...Ἀντὶ δὲ προκειμένου, ψάλλομεν ἐκ γ' εἰς ἤχον πλ.δ' τὸ· Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, τὸ πρῶτον ἄνευ στίχου, τὸ δεύτερον μετὰ τοῦ στίχου· Μακάριοι οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου Κύριε, εἰς δε τὸ τρίτον τὸν στίχον· Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν. Εἶτα τὸ· Καταξίωσον...Εἰς τὸν στίχον, τὸ τέταρτον μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου· Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς...(ἄτινα εὐρίσκειται εἰς τὰ στιχηρὰ τοῦ ἐσπερινοῦ τοῦ α' ἤχου τοῦ Σαββάτου, ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), ἐν νεκρώσιμον· Ποία τοῦ βίου τρυφή διαμένει λύπης...(ἄτινα εὐρίσκειται εἰς τὸν ἐσπερινὸν τοῦ α' ἤχου τοῦ Σαββάτου εἰς τὴν Παρακλητικὴν), δευτεροῦντες αὐτὸ. Δόξα...τὸ ἰδιόμελον· Ἀρχὴ μοι καὶ ὑπόστασις...(ἄτινα εὐρίσκειται εἰς τὸν στίχον τοῦ ἐσπερινοῦ τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Ἀποκρεω), Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ· Πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε...Τό· Νυν Ἀπολύεις...Τὸ· Τρισάγιον.*

Απολυτίκιον· Ὁ βάθει σοφίας...Δόξα...τὸ τέλος αὐτοῦ· Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Σὲ καὶ τείχος καὶ λιμένα ἔχομεν...Ἐκτενὴς καὶ Απόλυσις.

Εἰς τὴν ἐν τῷ νάρθηκι Παννουχίδα ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ἑσπερινοῦ ἐξερχόμενοι ἐν τῷ νάρθηκι ποιοῦμεν ἐκεῖ παννουχίδα ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων οὕτω: Ποιεῖ ὁ ἱερεὺς τὸν εὐλογητόν, καὶ ἀναγινώσκουμεν τὸν 90^{ον} ψαλμὸν· Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου...Εἶτα ψάλλομεν ἐκ γ' εἰς ἦχον πλ.δ' τὸ Ἀλληλούϊα, ἀλληλουϊα, ἀλληλουϊα, τὸ πρῶτον ἄνευ στίχου, τὸ δεύτερον μετὰ τοῦ στίχου· Μακάριοι οὖς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου Κύριε, εἰς δε τὸ τρίτον τὸν στίχον· Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν. Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον· Ὁ βάθει σοφίας...Δόξα...τὸ τέλος αὐτοῦ· Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Σὲ καὶ τείχος καὶ λιμένα ἔχομεν...Εὐθὺς τὰ νεκρώσιμα Εὐλογητάρια, μεθ' ἧ μνημονεύει ὁ ἱερεὺς κατὰ τὸ σύνηθες λέγων καὶ τὴν εὐχὴν· Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων...Καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Εὐθὺς ψάλλομεν τὸν νεκρώσιμον κανόνα τοῦ ἦχου, ἄνευ εἰρμοῦ, εἰς δ' τροπάρια· Πύλας τοῦ θανάτου καὶ μοχλοῦς...(ἄτινα εὐρίσκεται εἰς τὸν ὄρθρον τοῦ Σαββάτου εἰς τὴν Παρακλητικὴν). Λέγομεν δὲ εἰς τὸ πρῶτον τροπάριον ἐκάστης ᾠδῆς στίχον· Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου Κύριε ἀναπαῦσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, εἰς τὸ δεύτερον τὸν στίχον· Κύριε ἀναπαῦσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, εἰς τὸ τρίτον τὸ· Δόξα...καὶ εἰς τὸ θεοτοκίον τὸ· Καὶ νῦν...Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, ψάλλομεν τὸν εἰρμὸν αὐτῆς· Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν...καὶ εὐθὺς μνημονεύει ὁ ἱερεὺς. Εἶτα τὸ κάθισμα· Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα...(ἄτινα εὐρίσκεται εἰς τὸν ὄρθρον τοῦ Σαββάτου εἰς τὸν πλ.β' ἦχον ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου). Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ· Ἐλπίς τοῦ Κόσμου ἀγαθή...Μετὰ τὴν ς' ᾠδὴν, ψάλλομεν τὸν εἰρμὸν αὐτῆς· Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος...καὶ μνημονεύει ὁ ἱερεὺς. Εἶτα ψάλλομεν τὸ κοντάκιον· Μετὰ

τῶν Ἁγίων ἀναπαῦσον...καὶ ἀναγινώσκομεν τὸν οἶκον αὐτοῦ· Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις...Καὶ αἱ λοιπαὶ ῥοδαὶ τοῦ κανόνου. Μετὰ τὴν θ' ψάλλομεν τὸν εἰρμόν αὐτῆς· Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου...μεθ' ὃν εὐθύς τὸ τρισάγιον, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· Ὁ βάθει σοφίας...Δόξα...τὸ τέλος αὐτοῦ...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα...Εἴθ' οὕτως μνημονεύει αὐθις ὁ ἱερεὺς ὡς συνήθως, καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Εἰς τὸ μικρὸν Ἀποδείπνον – Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸ· Πιστεύω...ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου· Χαρὰς αἰτία χαρίτων... (κατ' ἤχον καὶ ἡμέραν ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου). Εἰς τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τῶν κεκοιμημένων· Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀναπαῦσον... Ἐν τέλει μετὰ τὸ· Τῆ Ὑπερμάχῳ...οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου. Ἀπόλυσις. Τὸ Σαββάτω πρωΐ, τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου ὡς ἔθος, ἐν τῷ νάρθηκι.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ

Μετὰ τὸν εὐλογητόν, τὸ· Δεῦτε προσκυνήσωμεν...καὶ οἱ ψαλμοὶ· Ἐπακούσαι σου Κύριος...Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου...καὶ καθεξῆς ὁ ἑξάψαλμος. Μετὰ τὴν μετ' αὐτοῦ μεγάλην συναπτὴν, ψάλλομεν ἐκ γ' εἰς ἤχον πλ.δ' τὸ· Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Τὸ μὲν πρῶτον, ἄνευ στίχου. Τὸ δὲ δεύτερον μετὰ τοῦ στίχου· Μακάριοι οὗς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου Κύριε, εἰς δὲ τὸ τρίτον τὸν στίχον· Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀνλισθήσονται. Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον· Ὁ βάθει σοφίας...Δόξα...τὸ τέλος αὐτοῦ· Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν. Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα...Εἶτα στιχολογοῦμεν τὸ ις' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἢ συνήθους συναπτῆ, καὶ ψάλλομεν τὰ γ' μαρτυρικὰ καθίσματα εἰς ἤχον α' (ἅτινα εὐρίσκονται ἐν τῷ Ὁρθρῳ τοῦ Σαββάτου εἰς τὴν Παρακλητικὴν)· Ὡς καλοὶ στρατιῶται ὁμοφρόνως πιστεύσαντες...Τὰς ἀληθόθηναι τῶν Ἁγίων...Τοὺς μάρτυρας Χριστοῦ... ἐν νεκρώσιμον· Ἐν τόπῳ φωτεινῷ...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ·

Θαῦμα θαυμάτων Κεχαριτωμένη...Καὶ τὰ μὲν δύο πρῶτα μαρτυρικὰ καθίσματα ψάλλονται ἄνευ στίχου, πρὸ τοῦ τρίτου λέγομεν τὸν στίχον· Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. Πρὸ δὲ τοῦ νεκρωσίμου καθίσματος, τὸν στίχον· Μακάριοι οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου Κύριε. Εἶτα Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταῦτα στιχολογοῦμεν τὸν ἄμωμον εἰς στάσεις δύο, ἦτοι τὸ ιζ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Καὶ μετὰ τὴν α' τοῦ ἀμώμου στάσιν, ποιεῖ ὁ ἱερεὺς αἴτησιν λέγων· Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν κεκοιμημένων δούλων τοῦ Θεοῦ βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν καὶ μοναζουσῶν, καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περτῶν τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προππάπων, γονέων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιον τε καὶ ἀκούσιον. Ὁ ψάλτης· Κύριε, ἐλέησον τρίς. Ὁ ἱερεὺς· Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ...κλπ., καὶ ἡ ἐκφώνησις· Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις...Καὶ εὐθὺς ἡ β' στάσις τοῦ ἀμώμου, μετὰ δὲ τὸ τελευταῖον στίχον ψάλλομεν τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια. Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῶν, αὐθις ὁ ἱερεὺς μνημονεύει τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων ὡς ἀνωτέρω, λέγων συνάμα μετὰ τοῦ Ὅπως Κύριος ὁ Θεός...καὶ τὴν εὐχήν· Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός...καὶ ἡ ἐκφώνησις· Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις... Μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ νεκρώσιμον κάθισμα· Ἀναπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν...Δόξα...τὸ τέλος αὐτοῦ. Καὶ νῦν...τὸ Θεοτοκίον· Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας...Εἶτα τὸ· Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα, καὶ νῦν, ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ **ψάλλομεν τοὺς κανόνας, οὕτω:**

Τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς ἢ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς σ' τροπάρια καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου νεκρώσιμος, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς η' τροπάρια. Στιχολογοῦμεν δὲ καὶ ὀλοκλήρους τὰς ᾠδὰς τοῦ κανόνος. Μεθ' ἑκάστην δὲ ᾠδὴν ψάλλομεν καταβασίας τοὺς εἰρμούς τοῦ κανόνος· Ἄσμα ἀναπέμψωμεν...Συμπληρωθείσης τῆς α' ᾠδῆς, ψάλλομεν τὴν β' ᾠδὴν τοῦ

Τριωδίου μετὰ τοῦ εἰρμοῦ εἰς ἡ' λέγοντες εἰς τὰ τροπάρια στίχον· Κύριε ἀναπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἡ δὲ β' ᾠδὴ τοῦ Ψαλτηρίου οὐ στιχολογείται. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ Τριωδίου· Ὁ δι' ἡμᾶς ὑπομείνας Σταυρόν... Δόξα... τὸ αὐτό... Καὶ νῦν... τὸ θεοτοκίον· Τὴν ταχεῖαν σου σκέπην... Ἀφ' ἕκτης τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον· Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀναπαυσον... καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ· Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος... Τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ εἶτα τοῦ Τριωδίου. **Ἡ τιμιωτέρα στιχολογείται...** Εἶτα ἡ θ' ᾠδὴ τῶν κανόνων, ἡ καταβασία· Τὸν προδηλωθέντα... τὸ Ἄξιόν ἐστίν... καὶ ἡ αἴτησις.

Ἐξαποστειλάριον νεκρώσιμον· Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων... ἀναπαυσον τοὺς δούλους σου... καὶ τὸ θεοτοκίον· Μαρία Θεονύμφευτε... Εἰς τοὺς αἶνους, ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια δ'· Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες Ἀδελφοί... Τὶ ἀπατᾶται ἄνθρωπος... Ὁ τῆ χειρὶ σου πλάσας... Χριστὸς ἀνέστη λύσας τῶν δεσμῶν... Δόξα... τὸ ἰδιόμελον· Ὡς ἄνθος μαραίνεται... Καὶ νῦν... τὸ θεοτοκίον· Χαῖρε Μαρία θεοτόκε... Τό· Σοὶ δόξα πρέπει... καὶ εὐθύς ἡ μικρὰ δοξολογία χῦμα. Εἶτα ὁ ἱερεὺς τὸ Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ... Καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, ψάλλομεν τὰ γ' ἀποστιχα νεκρώσιμα προσόμοια τοῦ α' ἤχου ἐκ τῆς Παρακλητικῆς· Σοῦ Σῶτερ δεόμεθα τῆς σῆς... Οὐδεὶς ἀναμάρτηρος οὐδεὶς... Ὑπὲρ τὰ ὀρώμενα τὰ σά... μετὰ τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους. Δόξα... τὸ ἰδιόμελον (ἐκ τοῦ Τριωδίου)· Ἄλγος τῷ Ἀδὰμ ἐχρημάτισεν... Καὶ νῦν... τὸ θεοτοκίον· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ... Εἶτα τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι... τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Θεὸς Κύριος... Ἐκτενής, καὶ συνάπτομεν τὴν α' ὥρα, μεθ' ἣν ἀπόλυσις.

Ἐν ταῖς ὥραις

Μετὰ τὰς ἀναγνώσεις τῶν ψαλμῶν, Δόξα... τὸ ἀπολυτίκιον· Ὁ βάθει σοφίας... Καὶ νῦν... τὸ θεοτοκίον τῶν ὥρῶν. Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τῶν κεκοιμημένων· Μετὰ τῶν ἁγίων ἀναπαυσον...

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικὰ καὶ ἐν τοῖς μακαρισμοῖς ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ Τριωδίου ἢ γ' καὶ ἢ ς' ᾠδὴ εἰς ἠ' τροπάρια. Εἴσοδος...Εἰσοδικὸν· ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...Απολυτικά μετὰ τὴν εἴσοδον· Ὁ βάθει σοφίας...τοῦ ἀγίου τῆς μονῆς ἢ τοῦ ναοῦ...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ κοτάκιον τῶν κεκοιμημένων· Μετὰ τῶν ἀγίων ἀναπαυσον...Προκείμενον νεκρώσιμον. **Ἀπόστολος: α.** τῆς ἡμέρας· Πάντα μοι ἔξεστιν...(Κορ. ι' 23-28), ὁ ζῆτει τῷ Σαββάτῳ τῆς λε' ἑβδομάδος τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, **β.** νεκρώσιμος· Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν...(Θεσ. δ' 13-17). Ἀλληλουιάριον νεκρώσιμον. **Εὐαγγέλιον** ὁμοίως: **α.** τῆς ἡμέρας· Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε...(Λουκ. κα' 8-9, 25-27, 33-36), ὁ ζῆτει τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς Ἀποκρεω, **β.** νεκρώσιμον· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων...(Ἰωβ. ε' 24-30). Εἰς τὸ ἐξαιρέτως, τὸ Ἄξιόν ἐστιν...Κοινωνικὸν· Μακάριοι οὖς ἐξελέξω...Εἶτα τὸ· Εἶδομεν τὸ Φῶς...Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνν εὐχήν, τὸ· Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...Δόξα...Καὶ νῦν...οἱ ψαλμοὶ· Εὐλογήσω τὸν Κύριον...καὶ ὕψώσω σέ, ὁ Θεός μου...Ἀπόλυσις.

Σημείωσις: Ἡ ἀκολουθία τῶν ἀγίων μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου, ψάλλεται τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.